

سه شنبه 27 تیر 1391 - 27 شعبان 1433 - 17 جولای 2012

تأسیس نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و آغاز هفته نیروی انتظامی (1369ش) ...

مهمترین رویدادهای 27 تیر در گذر تاریخ

تأسیس نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و آغاز هفته نیروی انتظامی (1369ش) اشاره:

مسئله ادغام نیروهای انتظامی از طرف وزارت کشور و نمایندگان مجلس به منظور برقراری هرچه بهتر امنیت در داخل کشور و مرزها، جلوگیری از صرف هزینه‌های اضافی و تداخل وظایف، مسئولیت‌ها و مأموریت‌ها مشابه، مطرح و به طور جدی دنبال شد. سرانجام، قانون ادغام نیروهای انتظامی شامل شهربانی، ژاندارمری، میته انقلاب اسلامی و پلیس قضائی در 27 تیرماه 1369 از تصویب مجلس شورای اسلامی گذشت و در 2 مرداد 1369 به تصویب و تنفیذ شورای نگهبان رسید. پس از گذشت شش ماه، ادغام نیروهای انتظامی سابق آغاز شد و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، در دوازدهم فروردین سال 1370، در پی تأیید مقام معظم رهبری فرمانده کل قوا، به منصفه ظهور رسید. نیروی انتظامی که به اختصار، ناجا نامیده می‌شود، در طول سال‌های فعالیت خود، خدمات ارزنده‌ای در راه استقرار نظم و امنیت جامعه، مقابله و مبارزه قاطع و مستمر با هرگونه آشوب و خرابکاری، حراست از اماکن و شخصیت‌ها، مراقبت و کنترل مرزهای جمهوری اسلامی و مبارزه با اوباش، اشرار و... از خود نشان داده و صدها شهید و هزاران زخمی در این راه، تقدیم نموده است. از آن سال به بعد، روز 27 تیرماه هر سال به عنوان روز نیروی انتظامی و آغاز هفته نیروی انتظامی نامگذاری شده است.

با نگاهی گذرا به رئوس فعالیت‌های این نیرو از آغاز تاکنون،

به میزان تلاش، فداکاری و ایثار این انسان‌های شریف در انجام وظایف محوله پی خواهیم برد و از این رهگذر، به نقش سرنوشت‌ساز آنان در استقرار امنیت و آسایش عمومی و به طور کلی حاکمیت نظام اسلامی، بیش از پیش آگاه می‌گردیم.

ارتحال فقیه جلیل و عارف واصل آیت الله «سیدرضا بهاء‌الدینی» (1376 ش) اشاره:

آیت‌الله سیدرضا بهاء‌الدینی در 9 فروردین 1287 ش برابر با عید غدیر 1327 ق در قم به دنیا آمد. وی از 19 سالگی در حوزه درس آیت‌الله شیخ عبدالکریم حائری یزدی شرکت جست و مورد لطف استاد قرار گرفت. آیت‌الله بهاء‌الدینی پس از رحلت استاد، در درس حضرات آیات: سیدصدرالدین صدر، سید محمد حجت کوه‌کمره‌ای، سید محمد تقی خوانساری و سید حسین بروجردی حاضر شد و در 25 سالگی اجازه اجتهاد گرفت. ایشان همزمان با پشت سر گذاردن دروس سطح و ورود به درس خارج، خود تدریس سطوح را آغاز کرد و پس از کسب مدارج بالاتر، حلقه درس خارج خود را تشکیل داد. ایشان از آن پس به مدت بیش از پنجاه سال، به تدریس و تربیت طلاب در حوزه علمیه قم مشغول شد و تنها در اواخر عمر به دلیل کسالت و بیماری، از آن باز ماند. آیت‌الله بهاء‌الدینی، از نمونه‌های روحانیان زاهد و عامل بود؛ به نماز شب و رعایت جزئیات مسائل اخلاقی پایبندی بسیار داشت و از علاقمندان عالمان آزاده به شمار می‌رفت.

ایشان شیفته کسانی همچون آیت‌الله سیدحسن مدرس بود و حتی با حالت بیماری نیز زیارت قبر او در کاشمر را از یاد نمی‌برد. این عارف سترگ، در تحمل مصائب و سختی‌ها صبور بود و به خواندن قرآن و ادعیه شوق فراوان داشت. به دفاع از حریم ایران اسلامی اهمیت فوق‌العاده می‌داد و به همین خاطر، علی‌رغم کهولت سن و رنج بیماری، چندین بار در زمان جنگ در جبهه‌ها حضور یافت و با نفس رحمانی خود، روحیه بخش رزمندگان اسلام گردید. همچنین کتاب‌های سلوک معنوی و نردبان آسمان از جمله آثار ایشان می‌باشند. در اواخر عمر معظمه، سمیناری برای بزرگداشت شخصیت عرفانی، اخلاقی و علمی آیت‌الله سیدرضا بهاء‌الدینی برپا شد و در آن،

از این عالم بزرگ تجلیل به عمل آمد. سرانجام این فقیه عارف پس از 89 سال زندگی زاهدانه، در بیست و هفتم تیرماه 1376 ش برابر با دوازدهم ربیع‌الاول 1418 ق در قم درگذشت و در مسجد بالاسر حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.

رویدادهای مهم 27 شعبان در گذر تاریخ

وفات عالم بزرگوار حاج میرزا حبیب‌الله مجتهد خراسانی(1327ق) اشاره:

میرزا حبیب‌الله مجتهد خراسانی از بزرگترین علمای خراسان در سده گذشته است. او فقه را با فلسفه و عرفان را با ادب درآمیخت و از

مرز صورتها به اعماق رازآلود معارف دینی راه جست و به تکمیل نفس و سیر در عالم باطن روی آورد. میرزا حبیب الله فرزند میرزا هاشم (1269 - 1209 هـ.ق) نوه میرزا هدایت الله مجتهد (1248 - 1178 هـ.ق) و نبیره میرزا مهدی خراسانی (1218 - 1152 هـ.ق) است. وی شامگاه یکشنبه 9 جمادی الاولی سال 1266 هـ.ق / 1225/1/3 هـ.ش، به دنیا آمد که فردای آن مشهد از فتنه حسن خان سالار و محمدخان بیگلربیگی، پسران الهیار خان آصف الدوله رها شد و سلطان مراد میرزای حسام السلطنه اوضاع شهر را به دست گرفت. میرزا در سال 1269 در سومین سال حیات خود، پدر را از دست داد و مادر او «#171; حاجیه آغابزرگ» پس از چندی همسر برادر شوهر خود، حاج میرزا حسن مشیر شد. با این حال میرزا هرگز از تحصیل دانش باز نماند و پس از اخذ علوم ادب، فقه و اصول از محضر حاج میرزا نصر الله عازم نجف شد. وی با ادبا و متفکرین شهرهای کاظمین و بغداد نیز در ارتباط بود و زبان فرانسه را فرا گرفت و از آموزه های عرفانی میرزا مهدی گیلانی متخلص به «#171; «خدیو» متأثر شد. میرزای خدیو به پیشنهاد میرزا حبیب، همراه میرزا زین العابدین و ملاغلامحسین شیخ الاسلام به مشهد آمدند و در مشهد عده ای به آنها ملحق شدند و در سراچه بیرونی منزل میرزا هدایت الله، پدربزرگ حاج میرزا حبیب سکونت اختیار کرده و کتابخانه ای تشکیل دادند، تالاری برای نشیمن و خلوتگاهی برای عبادت، آماده ساختند و انجمنی را سامان دادند و طی زمان کوتاهی حاج عباسعلی فاضل و میرزا محمود قدسی نیز به مجموعه آنها پیوستند و تلاشهای علمی و عملی اصحاب سراچه در شهر مشهد بازتابی گسترده یافت و همین امر موجب مخالفت عده ای از قشریون شد و اصحاب پراکنده گشتند و میرزا به سامرا رفت و چندین سال در بحث میرزای شیرازی حضور یافت و مورد توجه وی قرار گرفت و دو رساله «#171; «تبادل و تراجیح» و «#171; «لباس مشکوک» را از تقریرات میرزا فراهم ساخت. میرزا حبیب سال 1299 هـ.ق به مشهد مراجعت کرد و تا سال 1316 به امور دینی مشهد و تدریس مشغول بود. در ایران و عراق نامور گردید و با تأکید او، شبیه خوانی و تعزیه گردانی و برخی از رسمهای غلط متوقف شد. همه ریاست خراسان به تعبیر افضل الملک با ایشان بود. میرزا حبیب در سال 1316 هـ.ق با سید ابوالقاسم درگزی عارف معروف آشنا شد و چنان تحت تأثیر او قرار گرفت که یکباره دست از ریاست دینی کشید و خلوت نشین شد. استقبال خوشی از جریان مشروطه نداشت، هر چند مخالفت خود را نیز چندان آشکار نکرد تا این که عصر روز 27 شعبان 1327 هـ.ق / سال 1287 هـ.ش در بحرآباد، در پی عزم مهاجرت از ایران درگذشت و پیکر پارسایش در حرم امام رضا (ع) بالای صفا شاه طهماسب، در سردابه ای که نیای بزرگوارش سید محمد مهدی شهید به خاک سپرده شده بود، دفن گردید. میرزا روح بیدار زمان خود بود، از حرکت‌های سیاسی و فرهنگی عصر خود آگاهی داشت و شعر می سرود، و دیوانی از وی برجای مانده است که به همت مهندس علی حبیب به چاپ رسیده است.

وفات آیت الله حاج شیخ محمد کاظم مهدوی دامغانی (1401 ق)

اشاره:

آیت الله حاج شیخ محمد کاظم مهدوی دامغانی ، فرزند آخوند ملا علی اکبر ،

در جمادی الثانی 1316 هـ . ق در روستای شمس آباد ، در 6 کیلومتری دامغان ، به دنیا آمد . در کودکی پدر و مادر خود را از دست داد و علیرغم دشواری های زندگی به کسب دانش روی آورد . پس از فراگیری مبانی علوم دینی به مشهد آمد . ابتدا در منزل آخوند ملا بمانعلی محقق ، واعظ معروف آن زمان که با وی نسبت خویشاوندی داشت ، ساکن شد . سپس در مدرسه دو درب حجره ای گرفت و نزد میرزا عبد الجواد معروف به ادیب نیشابوری و نیز فاضل بسطامی با علوم ادب آشنا شد . سپس قوانین را نزد مرحوم شهرستانی و سطوح عالیه را در خدمت علمای اعلام : شیخ حسن برسی و شیخ محمد قوچانی و شیخ محمد نهاوندی که هر سه از شاگردان برجسته آخوند خراسانی بودند ، آموخت و 14 سال درس آیت الله حاج میرزا مهدی اصفهانی و 3 سال محضر آیت الله حاج آقا حسین قمی و یک سال درس آیت الله شیخ موسی خوانساری را که همه ی آنها از فحول علمای شیعه در قرن 14 هجری بودند درک کرد و از آیات عظام میرزا محمد حسین نائینی ، سید ابوالحسن اصفهانی و میرزا محمد آقازاده اجازه اجتهاد و از شیخ آقا بزرگ تهرانی و علامه سمنانی صاحب «#171; حکمت بوعلی «#171; و آیت الله العظمی حاج آقا حسین بروجردی اجازه روایت دریافت کرد . مرحوم دامغانی از سال 1336 هـ . ق در مشهد حوزه درس قوانین ، شرایع ، ریاض ، رسائل ، مکاسب و کفایه داشت و از سال 1356 هـ . ق پس از واقعه مسجد گوهرشاد در منزل خود منزوی گردید و هیچ شغلی را اعم از تدریس در دانشگاه یا فعالیت های قضائی نپذیرفت ، هر چند در بازسازی حوزه مشهد پس از شهریور 1320 هـ . ش از فعالان بود . سجایای اخلاقی و صراحت لهجه و اجتناب از هرگونه تظاهر از مشخصه های برجسته مرحوم آیت الله دامغانی بود . از اقدامات اجتماعی ایشان می توان به مرمت مسجد جامع دامغان در سال 1381 هـ . ق اشاره کرد . ایشان در دهم تیر سال 1360 هـ . ش 27/ شعبان 1401 هـ . ق در مشهد درگذشت و در دارالزهده حرم مدفون گردید .

اعدام «#171; میرزا علی محمد شیرازی» بنیانگذار فرقه‌ی بابیه(1266 ق)

اشاره:

پس از درگذشت حاج سیدکاظم رشتی جانشین شیخ احمد احسائی که فرقه‌ی شیخیه را پایه‌ریزی کرده بود، بین دو تن از شاگردان او بر سر ریاست این فرقه رقابت در گرفت. در 1259 ق سیدعلی محمد شیرازی که شاگرد معروف سیدکاظم بود، پس از سفر به مکه به بندر بوشهر رفت و در آن جا خود را به جایی «#171; «رکن باب» یعنی نایب امام زمان خواند و پیروانش به بابیه معروف شدند. چیزی نگذشت که سیدعلی محمد از مقام بابیت بالاتر رفت و ادعا کرد که او نقطه‌ی اعلی یا نقطه‌ی بیان است و سپس مدعی شد که خود، قائم آل محمد(ص) می‌باشد و کتاب البیان رانگاشت. از این پس او دعوت خود را آشکار کرد و طرفداران فراوانی یافت که چندین بار با قشون دولتی جنگیدند و حتی پیروزمندی به دست آوردند. سرانجام سیدعلی محمد محبوس گردید و پس از درگیری‌های فراوان،

علمای تبریز حکم به اعدام وی دادند. بالاخره در شعبان 1266 ق میرزاعلی محمد شیرازی را به تبریز برده و به دستور امیرکبیر تیرباران کردند.

رویدادهای مهم 17 جولای در گذر تاریخ

- * مرگ «آدام اسمیت» اقتصاددان و فیلسوف معروف انگلیسی (1790م)
- * وقوع ماجرای کشتار میدان مشق در پاریس در جریان انقلاب فرانسه (1791م)
- * انجام اولین عکسبرداری از ستارگان آسمان در انگلستان (1850م)
- * مرگ «هانری پوانکاره» دانشمند و ریاضیدان فرانسوی (1912م)
- * وقوع دومین کودتای حزب بعث عراق به فرماندهی «احمدحسن البکر» (1968م)